

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ν. Κοτσελόπουλος

Η λύσις του προβλήματος

Κωμικόν παίχγιον

Εθνικόν Ημερολόγιον του έτους 1893 (Κ. Φ. Σκόκος), Αθήνα

τμ. 8 (1893), σ. 243-252

Η ΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΚΩΜΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

[Παρασταθὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου
Παραδείσου τὴν 12^{ην} Ἰουλίου 1892 ὑπὸ τοῦ θιάσου
τῆς κυρίας Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου.]

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ παντοπώλης, ΜΑΡΙΚΑ θυγάτηρ του,
ΛΕΧΡΙΤΗΣ τελειόφ. μαθηματικῶν.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ ὁδόν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς σκηνῆς εἰσὶ
δύο οἰκίαι ἔχουσαι παράθυρα ἐστραμμένα ἀντικρὺ
ἀλλήλων καὶ ὀλίγον πρὸς τὸ κοινόν.

ΠΡΩΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ καὶ ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Κάθηνται ἕκαστος εἰς ἑκάτερον τῶν παραθύρων καὶ γράφουσι.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Ὅκτώ σὺν δέκα τέσσαρα πλέο, ἑπτὰ σὺν τρία...
(Πάλιν εἰς τὸ παράθυρον ἐβγῆκεν ἡ κυρία!...)

ΜΑΡΙΚΑ

Ἐπτὰ σὺν πέντε δώδεκα καὶ τρία εἰς τὸ χέρι...
(Ἐν τῷ ἴδιον μέρει κάθεται πρῶτ' καὶ μεσημέρι!...)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Ἐὰν προσθέσω τέσσαρα τὸ ἄθροισμα θὰ γείνη
Ἐν ὅλῳ δέκα τέσσαρα... (Πῶς μὲ κυττᾷ ἐκείνη!
Τί καλλονή, τί εὐμορφιά, τί νάζι, τί καμάρι,
Τί χεῖλη, τί ἀνάστημα, τί ὀφθαλμοί, τί χάρι,

Καὶ εἶν' αὐτὸς ὁ ἄγγελος θυγάτηρ τοῦ Σπουργίτη !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Τί νέος εὐειδέστατος, καὶ νὰ τὸν λέν Λεχρίτη !)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

(Τί ἄγγελος ἀληθινὸς ἢ δεσποινὶς Μαρίκα)

ΜΑΡΙΚΑ

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς τὴν λύσιν μου εὐρήκα. . .

Καὶ τώρα εἰς τὴν βάσανον

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

(ᾠ ! βάσανος μεγάλη !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Τί ἄρα γε ὁ κύριος Λεχρίτης νὰ μου ψάλλῃ ;)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

"Ἄς ἠδυνάμην πρὸς αὐτὴν κρυφὰ νὰ ὁμιλήσω.

Μὰ δὲν τολμῶ, δὲν δύναμαι. . . "ᾠ, θὰ παραφρονήσω !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Αὐτὸς βεβαίως μ' ἀγαπᾷ. . . "ᾠ πόσον τὸν λυποῦμαι. . .

Εἶμαι μικρὰ μαθήτρια καὶ νὰ τὸ πῶ. . . φοβοῦμαι).

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

"Σ τὸ διάβολο ἢ ἄλγεβρα καὶ ἢ γεωμετρία !. . .

Δὲν ξεύρω πέντε σὺν ὀκτῶ πῶς κάμνουν δεκατρία !

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς ὑποφέρει !. . . μὰ κ' ἐγώ, ἄχ πόσον συγνοῦμαι !. . .

"Ἄλλ' ὅμως πῶς νὰ τοῦ εἰπῶ σέ ἀγαπῶ. . . φοβοῦμαι.

Κάμν' ἢ δασκάλα ἔρωτα. . . μ' αὐτὴ εἶνε δασκάλα

Κι' ἐγὼ ἀπλῆ μαθήτρια. . .

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τόσον πολὺ μεγάλη

Ποτέ μου δὲν ἀπήντησα προσκόμματα. . . ποτέ μου. . .

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς ὑποφέρω ! ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ εἰπῶ, Θεέ μου ;)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

"Σ τὸ διάβολο γιὰ διάβασμα. . . δὲν εἶμπορῶ νὰ μείνω

"Ἐχε ὑγιεῖαν ἄλγεβρα φιλιτάτη. . . σέ ἀφίνω.

[Ἀπέρχεται ρίπτων τὸ βιβλίον]

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ μόνη.

Δέν εἴμπορεῖ νὰ ἀντιστῆ . . . με ἀγαπᾶ . . . τὸ ξέρω
 Ἄν καὶ ἐγὼ πλειότερον ἐκείνου ὑποφέρω.
 Μὰ τί νὰ κάμω ; . . . Δέν μπορῶ στιγμὴν νὰ ὀμιλήσω
 Ἰδιαιτέρως πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ παραστήσω
 Τὸν ἔρωτά μου . . . Μιὰ στιγμὴ . . . ἀλήθεια . . . τί ἰδέα !
 Βεβαίως τὸ ἐπέτυχα ! . . . θαυμάσια . . . ὦραϊα ! . . .
 Θὰ ἴπῳ εἰς τὸν πατέρα μου εὐθὺς με πονηρίαν
 Πῶς ἔχει ἐν θεώρημα μεγάλην δυσκολίαν
 Καὶ ἀπαιτεῖ προγυμναστήν γιὰ νὰ τὸ ἐννοήσω . . .
 Ἄ ! εἶναι θεῖα ἔμπνευσις κι' εὐθὺς θὰ ἐνεργήσω !
 Καὶ ὅταν ὁ πατέρας μου θὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν
 Ἐδῶ θὰ κράξῃ βέβαια χωρὶς ἀμφιβολίαν
 Τὸν κύρ Λεχρίτην παρευθὺς τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ
 Καὶ οὕτως εἰς τὸ σχέδιον θὰ μ' ὑποβοηθήσῃ.
 Τρέχω εὐθὺς τὴν πρότασιν αὐτὴν νὰ ὑποβάλλω
 Καὶ γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποσῶς δέν ἀμφιβάλλω.

[Ἀπέρχεται]

Μεταλλαγὴ Σκηνῆς

[Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον. Εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει μαυροπίναξ ἐστραμ-
 μένος πρὸς τὸ κοινόν, ἐπὶ τῆς σκηνῆς τράπεζα καὶ ἔδραι].

ΤΡΙΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ εἰσερχόμενος.

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς ποῦ βλέπω μιὰν ἡμέρα
 Αὐτὸν τὸν μαυροπίνακα μονάχον ἐδῶ πέρα.
 Κάθε πρωτὴ τὴν κόρην μου καὶ κάθε μεσημέρι
 Μὲ τεμπεσίρι τὴν φτωχὴ τὴν βλέπεις εἰς τὸ χέρι
 Ὀλόρθη, ἀκατάπαυστα νὰ γράφῃ καὶ νὰ σβύννῃ
 Καὶ κάπου κάπου δάκρυα τὸ μάτι τῆς νὰ χύνῃ.
 Τί διάβολο γιὰ τ' ὄνομα ἀλήθεια τοῦ κυρίου
 Αὐτοὶ ὅπου τὸ πρόγραμμα ἐφτειάναν τοῦ σχολείου
 Εἶχαν μυαλὸ ἔς τὸ κλούβιο τους ; Τί θέλουν ἢ κυρίαις
 Νὰ μελετᾶνε Ἀλγεβρᾶς καὶ Στερεομετρῶς ;

Τί χρησιμεύει πρὸς Θεοῦ ἡ Τριγωνομετρία
 Σὲ μιὰ καλὴ νοικοκυρά, σὲ μιὰ καλὴ κυρία ;
 Δὲν φθάνει μιὰ πρόσθεσις κι' ἀφαιρέσις μονάχα,
 Ἡ μήπως τώρα δὲν μπορῆ νὰ λογαριάζῃ τάχα
 Τί σήμερα ἀγόρασε ἔς τὸ σπίτι κάθε μία
 Ἐὰν δὲν ξέρῃ ἄλγεβρα καὶ τριγωνομετρία ;
 Ἡ μήπως ὅταν πρόκειται νὰ πάῃ νὰ ψωνίσῃ
 Πρέπει τὸ κάθε ψώνιο της νὰ τὸ γεωμετρήσῃ ;
 Μωρὲ δὲν πιάνουν νὰ τοὺς ποῦν πῶς πρέπει νὰ διαβάσουν,
 Νὰ πλέκουν, νὰ μπαλώνουνε, καλὰ νὰ λογαριάζουν,
 Μόν' κάθονται καὶ χάνονται μὲ τέτοιαις ἄραις μάραις
 Γιὰ νὰ τὰ μάθουν τὰ φτωχὰ κορίτσια κουταμάραις ;
 Μωρὲ ἂν γείνω ὑπουργὸς ποτὲ ἐπὶ ζωῆς μου
 Σᾶς δίνω ἀπὸ σήμερα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου
 Πῶς θὲ νὰ φτειάσω πρόγραμμα μὲ τόση συντομία
 Ποῦ νὰ ἔμπορῆ δασκάλισσα νὰ γείνη κάθε μία.
 Σήμερα τὰ κορίτσια μας ἰδρώνουν, ὑποφέρουν
 Νὰ μάθουν τόσα πράγματα καὶ τίποτα δὲν ξέρουν.
 Προχθὲς ῥωτῶ τὴν κόρη μου— Ποῦ εἶν' ἡ Σαλαμίνα ;
 Κ' ἐκείνη μοῦ ἀπήντησε— Διαβάζουμε τὴν Κίνα.
 Κι' ἀντιπροχθὲς τὴν ῥώτησα— Ἄν ἀγοράσω τόσο
 Ὄκτῳ ὀκάδες ζάχαρι, ὡς πόσα θὰ πληρώσω ;
 Καὶ μοῦπε κοροϊδευτικὰ ἀμέσως ἡ κυρία
 — Μπαμπὰ δὲν ἔχει ἀπ' αὐτὰ ἡ Στερεομετρία.
 [Εἰσέρχεται ἡ Μαρίκα]
 Μὰ νὰ την πάλιν, ἔρχεται ἔς τὸν μαυροπινακά της
 Νὰ μάθῃ τὰ προβλήματα καὶ θεωρήματά της.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ καὶ ΜΑΡΙΚΑ

ΜΑΡΙΚΑ

Παπάκη. . . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Λέγε, κόρη μου. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Μὲ βλέπεις δακρυσμένη ;

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ναί, μὰ τὴν πίστι μου... κι' αὐτὸ δὲν ξέρω τί σημαίνει

ΜΑΡΙΚΑ

Εὐθὺς ἐγὼ θὰ σοῦ εἰπῶ... Ὡς τὴν Στερεομετρία... .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ὅριστε πάλιν, ἄρχησε τὴν ἴδια φασαρία.
Λοιπὸν ; ...

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπὸν πατέρα μου, ἀπ' τὸ πρῶτ' ὡς τόρα
Σχυρμένη 'ς τὸ βιβλίον μου χωρὶς νὰ λείψῃ ὥρα
Ἐδιάβαζα ἐν δύσκολον θεώρημα... .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Καὶ ἔκανες κοπέλλα μου εἰς τὸ νερὸ μιὰ τρύπα ! . . .
Λοιπὸν ;

ΜΑΡΙΚΑ

Ὅλιγον ἔλειψε... .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Τί ;

ΜΑΡΙΚΑ

Καὶ ὅμως δὲν εἰμπόρεσα τὸ πρόβλημα νὰ λύσω
Νὰ παραφρονήσω

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Καὶ τόρα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Πρέπει, πάτερ μου, ἀφεύκτως δίχως ἄλλο,
Γιὰ νὰ μὴ πάθω αὔριον κακὸ πολὺ μεγάλο
Καὶ πάλι μὲ ἀφήσουνε εἰς τὴν ἴδια τάξι,
Νὰ εὔρω ἓνα δάσκαλο γιὰ νὰ μου τὸ διδάξῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Τί εἶπες ;

ΜΑΡΙΚΑ

Θέλω δάσκαλο τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ,
Διότι ὁ καθηγητῆς 'ς τὴν ἴδια θὰ μ' ἀφήσῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Μὰ ἄλλον δάσκαλον ἐγὼ δὲν ξεύρω ἀπ' τὸν Πανούση
Ποῦ εἶχε μιὰ φορὰ κι' αὐτὸς σχολειὸ εἰς τὸ Μαροῦσι
Μὰ 'κεῖνος μαθηματικὰ θαρρῶ πῶς δὲν σκαμπάζει
Γιατὶ δὲν εἶδα Ἄλγεβρα ποτέ του νὰ διαβάξῃ.

ΜΑΡΙΚΑ

Καλὰ τὸ λέγεις πάτερ μου. . . λοιπὸν νὰ εὐρῆς ἄλλον
 Ἄπ' τὸν δημοδιδάσκαλον Πανούσην πειὸ μέγαλον

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Νὰ εὐρῶ ἄλλον ; . . . Ἄλλὰ ποῦ ;

ΜΑΡΙΚΑ

Σ' αὐτὸ ἐκεῖ τὸ σπῆτι
 Θὰ εὐρῆς ἓνα δάσκαλο ὅπου τὸν λέν Λεχρίτη . . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Λεχρίτη ;

ΜΑΡΙΚΑ

Ναί, εἶν' ἄσχημον ὀλίγον τ' ὄνομά του,
 Ἄλλ' εἶναι ὅμως φοβερός εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.
 Αὐτὸς καὶ μόνος εἴμπορεῖ τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ
 Κ' εἰς τὴν μελέτην μου πολὺ νὰ μ' ὑποβοηθήσῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Βρὲ τί μοῦ λές ; Τότε εὐθὺς πηγαίνω 'ς τὸ Λεχρίτη
 Νὰ τὸν φωνάξω γρήγορα νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σπῆτι.

[ἀπέρχεται ὁ Σπουργίτης]

ΠΕΜΠΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ μόνη.

Ὅραϊα τὰ κατάφερα μ' αὐτὸ τὸ τέχνασμά μου.
 Ὅπου κι' ἂν εἶνε ἔφθασε. . . πῶς πάλλει ἡ καρδιά μου !
 Πῶς θὰ τὸν ἴδω ; ὦ Θεέ ! πῶς θὰ τοῦ ὁμιλήσω . . .
 Δὲν ξεύρω ἢ ταλαίπωρος πῶς πρέπει νὰ ἀρχίσω.
 Ὁ Λεχριτάκος μου ἐδῶ ! . . σιμά μου νὰ προβάλλῃ ! . .
 Ποία χαρὰ ἀνέλπιστος. . . πῶς ἡ καρδιά μου πάλλει !
 ὦ θὰ τὸν ἴδω χαρωπὸν ἐδῶ εἰς τὸ πλευρόν μου,
 Θὰ αἰσθανθῶ πληρούμενον τὸ θεῖον ὄνειρόν μου,
 Θὰ μοῦ εἰπῇ — Σὲ ἀγαπῶ φιλτάτη μου Μαρία ! . .
 Ποία χαρὰ ἀνέλπιστος. . . ὁποία εὐτυχία !
 Ἐλθὲ καὶ ἀνυπόμονος προσμένει κυρ-Λεχρίτη
 Νὰ σοῦ εἰπῇ τὸν πόνον τῆς ἡ κόρη τοῦ Σπουργίτη.
 Ἐλθὲ λοιπὸν νὰ σου εἰπῇ ἡ φλογερὴ ματιά μου
 Τί δι' ἐσὲ τὸν ἄγγελον φυλάττω 'ς τὴν καρδιά μου.

Ὅσον ἢ ὦρα προχωρεῖ καὶ τόσον συγκινοῦμαι
 Καὶ δίχως νὰ τὸ ἐννοῶ ἀρχίζω νὰ φοβοῦμαι.
 Νὰ φοβηθῶ ; καὶ διατί ; Εἶνε γλυκὺς ὁ ἔρωσ
 Καὶ ὅστις δὲν τὸν αἰσθανθῆ γηράσκει παρακαίρως.
 Προχθὲς ἔς τὸ μυθιστόρημα ὅπου μοῦ εἶχαν δώσει
 Κι' αὐτοὺς τοὺς στίχους ἔτυχε νὰ ἔχω ἀναγνώσει:
 Πῶς ὅσαι κάμνουν ἔρωτα περνοῦν χαριτωμένα,
 Γνωρίζουν κόσμον ἄγνωστον μὲ πλούτη κεκρυμμένα...
 Λοιπὸν κι' ἐγὼ ἂν ἀγαπῶ μὴ ἔγκλημα θὰ κάνω ;
 Μ' ἀρέσει μ' ἔρωτα νὰ ζῶ κ' ἔρωσα ν' ἀποθάνω.

[κτυποῦν]

Θάρρος λοιπὸν ! . . . Μοῦ φαίνεται ὅτι κτυπᾶ ἡ θύρα . . .
 Ἐμπρός ! . . . γενναία θὰ φανῶ . . . ἀπόφασιν ἐπῆρα ! . . .

ΕΚΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΔΕΧΡΙΤΗΣ καὶ ΜΑΡΙΚΑ

[Ὁ Δεχρίτης εἰσερχόμενος ἀφαιρεῖ τὸν πῖλον τοῦ καὶ ἱστάμενος
παρὰ τὴν θύραν περιστρέφει αὐτὸν δεξιῶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ].

ΔΕΧΡΙΤΗΣ [ὑποκλινόμενος].

Κυρία !

ΜΑΡΙΚΑ

Χαῖρε κύριε ! Ἐὰν εὐαρεστῆσθε
 Καθίσατε, παρακαλῶ . . .

ΔΕΧΡΙΤΗΣ [καθήμενος]

Εὐχαριστῶ . . . Πῶς εἶσθε ;

ΜΑΡΙΚΑ

Πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ . . . Καὶ σεῖς ;

ΔΕΧΡΙΤΗΣ

Κάγὼ ὁμοίως . . .

(Πῶς τρέμω ! . . .)

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς τὰ ἔχασα ! . . . ἰδρῶς μὲ βρέχει κρῦος . . .)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τί ζέστη άνυπόφορος ποῦ εἶνε ἐδῶ πέρα. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Αἱ πυρκαϊαὶ ποῦ καίουσι τὰ δάση κάθε μέρα
Ἐθέρμανον τὸν ἄνεμον. . .

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδιᾶ]

Τί πυρκαϊὰ ἀλήθεια
Αὐτὴ, ὅπου μου ἄναψαν τὰ μάτια της ἔς τὰ στήθεια !

ΜΑΡΙΚΑ [ἰδιᾶ]

Ἄλλὰ αὐτὸς δὲν ὁμιλεῖ. . . Τί διάβολο. . . φοβεῖται ;
[τῷ Λεχρίτῃ] Τί νέα ἔχει σήμερον παρακαλῶ εἰπῆτε.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τί νέα ; . . Ναί. . . καθηγητὴς ἐκ τῆς Ἰαπωνίας
Ἐνὸς προβλήματος ὀκτὼ ἀνεῦρε θεωρίας.

ΜΑΡΙΚΑ

᾽Ω ἄφες τὸν καθηγητὴν νὰ κάμνη ὅ,τι θέλει,
Ἡμᾶς γιὰ τοὺς Ἰάπωνας καθόλου δὲν μᾶς μέλλει.
[τῷ κοινῷ] Καλὲ αὐτὸς εἶν' δάσκαλος μὲ ὅλα τὰ σωστά του. . .
Ἐγὼ τοῦ κάμνω ἔρωτα κ' ἐκεῖνος τὸ χαβά του.
[τῷ Λεχρίτῃ] Λοιπὸν δὲν λέτε τίποτε ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Ἦλθα ἐδῶ κυρία
Νὰ λύσω ἐν θεώρημα εἰς τὴν γεωμετρία. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Καὶ μόνον . . . μόνον δι' αὐτό ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [μετὰ φόβου]

Τί ; τρέχει τίποτ' ἄλλο ;

ΜΑΡΙΚΑ

᾽Οχι καλέ, καθίσατε . . . [ἰδιᾶ] Τί βάσανο μεγάλο ! . .
Πόσον μοῦ φαίνεται δειλός.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδιᾶ]

Πόσον ωραία εἶναι ! . .
Δὲν ὑποφέρω. . . [τῇ Μαρίκῃ] Χαίρετε, κυρία. . .

ΜΑΡΙΚΑ

᾽Οχι, μεῖνε.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδιᾶ]

Μὰ πῶς νὰ μείνω ποῦ αὐτὴ δὲν λέγει οὔτε λέξι. . .
Θαρρῶ πῶς μ' ἔφερεν ἐδῶ γιὰ νὰ μὲ περιπαίξῃ.

ΜΑΡΙΚΑ [ἰδιᾶ]

Ἄκόμη δὲν μ' ἐννόησεν . . . ὦ τί καχὸ μεγάλο ! . .
Ἄς θέσω εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον τὸ ἄλλο. . .

Βοήθειαν! . . . λιποθυμῶ! . . . πῶς πάλλει ἡ καρδιά μου
 Θεέ μου! . . . [πίπτει ἄθρον λιπόθυμος]

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

ὦ βοήθειαν. . . Χριστέ καὶ Παναγιά μου! . . .
 Τρέχω εὐθὺς ἔς τὸν ἰατρόν. . . Συγγνώμην δεσποσύνη

ΜΑΡΙΚΑ [ἐγειρομένη. ἰδίᾳ]

Τί; τρέχει, λέγει, γιὰ γιατρό καὶ μόνην μὲ ἀφήνει;
 Σταθῆτε, μοῦ ἐπέρασε. [ἰδίᾳ] δὲν μ' ἐννοεῖ καθόλου,

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδίᾳ]

Θαρρῶ πῶς ἦτο τέχνασμα... Τὴν κάλτσα τοῦ διαβόλου!
 Πῶς εἴσθε τόρα δεσποινίς;

ΜΑΡΙΚΑ

ὦραϊα φίλτατέ μου
 [ἰδίᾳ] Δὲν εἶδα τέτοιο δάσκαλο σᾶς βεβαιῶ ποτέ μου.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

[ἰδίᾳ] Τί; φίλον μὲ ὠνόμασε; Θάρρος λοιπὸν Λεχρίτη
 Ἄφ' οὗ σὲ λέγει φίλτατον ἡ κόρη τοῦ Σπουργίτη.
 Ἐμπρὸς λοιπὸν [πλησιάζων] φιλάττη μου. . . τὸ πρόβλη-

Κ' εἰς ποῖον σὲ παρακαλῶ εὐρίσκεται βιβλίον;
 [μά σου ποῖον;

ΜΑΡΙΚΑ

Πῶς; δὲν τὸ ἐννοήσατε;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Σᾶς βεβαιῶ καθόλου. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Τὸν βλάκα ὑποκρίνεσθε;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Δὲν προσποιῶμαι διόλου.

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπὸν ἰδοὺ τὸ πρόβλημα [πλησιάζουσα τὸν πίνακα
 γράφει μεγάλοις γράμμασι] Μὲ ἀγαπᾶς Λεχρίτη;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Βοήθειαν. . . μοὶ φαίνεται κρημνίζεται τὸ σπῆτι! . . .
 Λιποθυμία μ' ἔρχεται [πίπτει λιπόθυμος]

ΜΑΡΙΚΑ

ὦ μὴ λιποθυμήσης
 Κ' εἶπέ μου εἰς τὸ πρόβλημα ὁποῖα εἶν' ἡ λύσις.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Θεέ μου ἄχ! θεέ μου ὦχ! λιποθυμῶ καὶ πάλι. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Καλὲ δὲν εἶναι τίποτε . . .

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Μοῦ φεύγει τὸ κεφάλι . . .

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπὸν ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Συνῆλθα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Μάλιστα καὶ λέγε μου νὰ ζήσης
 Ὅσον τὸ δύσκολόν μου πρόβλημα ὅποια εἶν' ἡ λύσις ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Ἡ λύσις ; Ἀλλὰ ζήτημα ἐδῶ ἐγείρειτ' ἄλλο . . .

Ἡ λύσις εἶναι πρόβλημα καὶ πρόβλημα μεγάλο.

ΜΑΡΙΚΑ

Εἶπέ αὐτὸ τὸ πρόβλημα

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [πλησιάζων τὸν πίνακα γράφει]

Μὲ ἀγαπᾶς Μαρίκα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς τὴν λύσιν τὴν εὐρήκα.

[ἐναγκαλιζονται ἐνῶ ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ Σπουργίτης ὅστις
 βλέπων τὸν πίνακα καὶ τοὺς νέους μένει ἔκθαμβος]

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Μὲ ἀγαπᾶς λοιπὸν πολὺ ;

ΜΑΡΙΚΑ

Καὶ ἀμφιβάλλεις τώρα ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Αὐτὸ λοιπὸν μοῦ ἔλεγες μὲ τέχνην τόση ὥρα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Τί ἄλλο ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τὸ ἐπίστευες, φιλτάτη μου Μαρία,
 Νὰ κάμνῃ τέτοια θαύματα ἡ Στερεομετρία ;
 Ὡς ἐπιστήμη ἀληθῆς, αἰώνια νὰ ζήσης ! . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ [δεικνύων τὸν πίνακα]

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημα ! . . [εἶτα δεικνύων τοὺς νέους]

Κι' αὐτὴ ἐδῶ ἡ λύσις ! . .

[Πίπτει τὸ κατάβλημα]

Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ